

Bediüzzaman; savcıların vazifesi

Hukukullah mânâsında olan hukuk-u âmme namındaki vazifelerle muvazzaf olan savcılar... Hukuk-u âmmenin hukukullah hükmüne geçtiğini bilenlere, umumen selâm ve duâ ediyorum.

Müdde-i umumîler hakkında Üstadımızın garip bir hâlet-i ruhiyesini beyan etmek zamanı geldi. Bana dedi ki:

Otuz kırk sene bu tazyikatımda, hukukullah mânâsında olan hukuk-u âmme namındaki vazifelerle muvazzaf olan savcılar ekser hapislerimde, nefyimde şiddetlerini gördüğüm halde onlara karşı bir hiddet, bir küsmek bana gelmiyordu.

Sonra görüyordum: Onların zahirî şiddetine sebep olan kusurları kendilerinde görmüyordum. Fakat, çok defa bir zaman sonra, kader-i İlâhînin başka kusurâtına binâen şefkat tokadının öyle savcıların eliyle geldiğini gördüm. Kader adalet yaptığı için, o şefkat tokadını ruh ve kalbimle kabul ettim. Zahirî sebebe binaen savcıların şiddetini helâl ediyorum. Şimdi, Cenâb-ı Hakk'a şükür, o müdde-i umumîlerin bir kısmı, vazifeleri olan hukuk-u umumiyenin müdafaası, hukukullah nev'inden olduğu cihetle, bana karşı şiddet değil, bilâkis hakikî adalet noktasında, umum İslâmiyete ve belki insaniyete de menfaati olan Risâle-i Nur'un hizmet-i imaniyesi cihetiyle şiddeti bırakıp kader-i İlâhînin şefkat tokadına bakar gibi zahirî tâzip, hakikaten yardım hükmüne geçtiği için, ben de bu sırr-ı azîm münasebetiyle, bütün böyle müdde-i umumîlere karşı bir dostluk ve duâ etmek vaziyetini aldım. Zahren bana karşı şiddet-i hüküm görünen hâlât, o hizmet-i imaniyeye bir ilânname hükmüne geçti.

Ben de şimdi onlara, hukuk-u âmmenin hukukullah hükmüne geçtiğini bilenlere, umumen selâm ve duâ ediyorum. Bana olan şiddetlerini umûmen helâl ediyorum.

Said Nursî

Üstadımızın sizlere yazdığı aynı hakikat olan bu mektubunu arz ediyorum.

Talebesi Sungur

Emirdağ Lâhikası, s. 452, (yeni tanzim, s. 866)

İşte muhterem hâkimler, yirmi sekiz sene bana ve talebelerime böyle ezâ ve cefâda bulundular. Ve mahkemelerde savcılar bize hakaretlerde bulunmaktan çekinmediler. Biz, bunların hepsine tahammül ettik. İman ve Kur'ân'a hizmet yolunda devam ettik. Ve Devr-i Sâbık ricâlinin bütün o zulüm ve cefâlarını affettik. Çünkü onlar müstehak oldukları âkıbete uğradılar; biz de, hak ve hürriyetimize kavuştuk. Sizler gibi âdil ve îmanlı hâkimler huzurunda söz söylemek fırsatını Allah bize bahşettiğinden dolayı şükrederiz. Hâzâ min fadlı Rabbî.

Tarihçe-i Hayat, s. 566, (yeni tanzim, s. 1003)

Hazret-i Ömer, hilâfeti zamanında, âdi bir Hıristiyan ile mahkemede birlikte muhâkeme olundular. Halbuki, o Hıristiyan, İslâm hükûmetinin mukaddes rejimlerine, dinlerine, kanunlara muhâlif iken, mahkemede onun o hâli nazara alınmaması açıkça gösterir ki; adâlet müessesesi hiçbir cereyâna kapılmaz, hiçbir tarafgirliğe kaymaz. Bu, din ve vicdan hürriyetinin bir ana umdesidir ki, komünist olmayan Şarkta, Garbda, bütün dünya adâlet müesseselerinde cârî ve hâkimdir.

Tarihçe-i Hayat, s. 564, yeni tanzim, s. 1000)

LÜGATÇE:

Hukukullah: Allah'ın hukuku.

hukuk-u âmme: Kamu hukuku.

muvazzaf: Vazifeli.

müdde-i umumî: Savcı.

tâzip: Acı çektirme, sıkıntı verme, azap çektirme, incitmek.

Devr-i Sâbık ricâli: Geçmiş devrin adamları, zulüm ve istibdâdın hâkim olduğu devrin adamları.

cârî: Geçerli, işleyen